

PROVES D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT

PRUEBAS DE ACCESO A LA UNIVERSIDAD

CONVOCATÒRIA:	SETEMBRE 2012
VALENCIÀ: LLENGUA I LITERATURA II	

CONVOCATORIA:	SEPTIEMBRE 2012
VALENCIANO: LENGUA Y LITERATURA II	

BAREM DE L'EXAMEN:

Comprensió del text: 3 punts; anàlisi lingüística del text: 3 punts; expressió i reflexió crítica: 4 punts.

Tria una d'aquestes dues opcions

Opció A

Llig aquest text i respon les preguntes següents.

- 1 Al mig d'una clariana, el cavaller veu el cos de la noia, que dorm sobre una llitera feta amb branques de roure i envoltada de flors de tots colors. Descavalca amb rapidesa i s'agenolla al seu costat. Li pren una mà. És freda. Té la cara blanca, com la d'una morta. I els llavis primis i morats. Conscient del seu paper en la història, el cavaller la besa dolçament. Immediatament, la noia obre els ulls, uns ulls grans, ametllats i foscos, i el mira: amb una mirada de sorpresa que de seguida (quan ha cavil·lat qui és i on és i per què hi és i qui deu ser aquell home que és al seu costat i que, suposa, la deu haver besat) es tenyeix de tendresa. Els llavis van perdent el to morat i, quan han reprès la vermellor de la vida, s'obren en un somriure. Té unes dents bellíssimes. Al cavaller no li sap gens de greu haver-s'hi de casar, tal com estipula la tradició. És més: ja s'hi veu, sempre de 5 bracet amb ella, compartint-ho tot, tenint primer un nen, després una nena i en acabat un altre nen. Viuran una vida feliç i enveilliran plegats.

- Les galtes de la noia han perdut la blancor de la mort i ja són rosades, sensuais, per mossegar-les. Es posa dret i li allarga les mans, totes dues, perquè s'hi agafi i pugui posar-se dreta. I aleshores, mentre (sense deixar de mirar-lo als ulls, enamorada) la noia (feble d'haver passat tant de temps 15 estirada) es posa dreta gràcies a la força dels braços masculins, el cavaller s'adona que (cosa de vint o trenta metres més enllà, molt abans que la clariana acabi per donar pas al bosc) hi ha una altra noia adormida, tan bella com la que acaba de despertar, igualment estirada en una llitera feta amb branques de roure i envoltada de flors de tots colors.

Quim MONZÓ, dins *Vuitanta-sis contes*, Barcelona, Quaderns Crema, 2001, pàg. 457-458.

1. Comprendió del text

- a) Descriu el tema i les parts bàsiques del text. [1 punt]
- b) Resumeix el contingut del text amb una extensió màxima de 10 línies. [1 punt]
- c) Identifica la tipologia textual i especifica almenys dos trets característics d'aquesta tipologia presents al text. [0'5 punts]
- d) Identifica la veu o les veus del discurs que hi ha al text. [0'5 punts]

2. Anàlisi lingüística del text

- a) Indica la pronunciació dels elements subratllats: [1 punt; resposta errònia: -0,25]
 - 1. *seu* (línia 2): oberta o tancada?
 - 2. *morta* (l. 3): oberta o tancada?
 - 3. *prim_s i morats* (l. 3): sorda o sonora?
 - 4. *foscos* (l. 5): oberta o tancada?
- b) Torna a escriure el fragment del text que va des d'allà on diu “Al mig d'una clariana, [...]” (línia 1) fins a “[...] de tendresa” (l. 7). Fes-ho ajustant els temps verbals a aquest inici de text: “Al mig d'una clariana, el cavaller va veure el cos de la noia, que dormia [...]”. Subratlla els canvis que hi faces. [1 punt]
- c) Digues el significat que adquireixen aquestes paraules al text o indica'n un sinònim. [1 punt]
 - 1. *branques* (línia 2)
 - 2. *envoltada* (l. 2)
 - 3. *estipula* (l. 9)
 - 4. *aleshores* (l. 13)

3. Expressió i reflexió crítica

- a) Explica en quina mesura la narrativa curta de Quim Monzó reflecteix la societat contemporània i amb quins recursos ho fa. (Extensió: unes 150 paraules) [2 punts]
- b) Escriu un text de característiques semblants al que hem llegit ací, sobretot quant al registre, la tipologia, els recursos expressius i la veu del discurs. Cal que aprofites i que transformes l'argument d'un conte tradicional, d'una pel·lícula o d'una novel·la molt conegudes. (Extensió: unes 150 paraules) [2 punts]

Opció B

Llig aquest text i respon les preguntes següents.

- 1 «La llengua la fa el poble, la fa l'escola, la fa el televisor, la fa el poeta, la fa el novel·lista, la fa el diari, i fins i tot la fan els lingüistes». Això ho va escriure Joan Fuster, amb més raó que un sant laic, ja fa unes quantes dècades. En cap altre àmbit d'ús lingüístic es fa més evident la sentència fusteriana que a la televisió, un mitjà que exigeix un(s) registre(s) lingüístic(s) basat(s) en les 5 varietats pròpies del vernacle-col·loquial de l'àrea de cobertura del mitjà, però respectuoses alhora amb els usos estàndards i cultes de l'idioma. La televisió és, per definició, un mitjà de comunicació de masses. I els seus usos lingüístics han d'adequar-se, en primer lloc, a aquesta característica de màxima referència quantitativa.

L'estructura lingüística (internal) dels idiomes, com l'ús mateix, és *heterogeneïtat* (diversa) i 10 *dinàmica* (variable). L'edat dels interlocutors, l'ambient social en què viuen, l'ocupació, el sexe, la intencionalitat de la comunicació són factors que determinen, tant com la procedència geogràfica, la varietat lingüística que els usuaris fan servir. Ara bé: la variació i la diversitat lingüístiques als mitjans de masses han d'estar «sota control». El *principi del modelatge* implícit al mitjà així ho 15 exigeix. Per això és tan important que la política lingüística dels mitjans de comunicació –la referida al seu *estatus* i també al mateix *corpus* lingüístic– es dissenye amb criteris estratègics que miren les necessitats comunicatives de tota la comunitat lingüística més enllà dels usos puntuals. La 20 raó d'existir d'una varietat estàndard és precisament la intercomunicació entre tots els parlants de la comunitat lingüística, amb independència de la seua àrea lingüística (dialecte geogràfic), de la seua edat (dialecte històric), de la seua classe social o ocupació (dialecte social), etc. De fet, la varietat estàndard es pot definir com una varietat superadora de la diversitat: la varietat que pot ser utilitzada per tothom (per tothom que la necessite), en el moment i el lloc adequat. Però els mitjans de masses són, per definició, el lloc de realització de la varietat (més) comuna o llengua estàndard.

Per tal de complir el paper de varietat superadora de la diversitat, l'estàndard no solament ha de ser *conegut* (compartit) per tothom, sinó que ha de ser *acceptat* (sentit com a propi). La definició 25 d'estandardització de Charles Ferguson així ho assenyala: «l'acceptació d'una varietat lingüística per a tota la comunitat lingüística com a norma supradialectal». Això dependrà, lògicament, del fet que compleix un paper funcional en la comunitat de parlants, que serveix per a *alguna cosa* a tothom. Ha de ser, per tant, una *llengua comuna utilitària*. Per això solem repetir que el model 29 lingüístic de la televisió ha de ser «correcte, segons la norma i adequat a cada situació».

Toni MOLLÀ, «El model lingüístic oral: el cas de Canal 9 o el nivell (lingüístic) desnivellat», revista *Quaderns del CAC*, núm. 28, maig-agost, 2007, pàg. 13-14.

1. Comprendió del text

- a) Descriu el tema i les parts bàsiques del text. [1 punt]
- b) Resumeix el contingut del text amb una extensió màxima de 10 línies. [1 punt]
- c) Identifica i justifica cinc marques de modalització del text [0'5 punts]
- d) Identifica la tipologia textual especificant els trets corresponents que apareixen al text. [0'5 punts]

2. Anàlisi lingüística del text

- a) Indica la pronunciació dels elements subratllats: [1 punt; resposta errònia: -0,25]
 - 1. *poble* (línia 1): oberta o tancada?
 - 2. *novel·lista* (l. 1): oberta o tancada?
 - 3. *més raó que un sant* (l. 2): s'elideix o no s'elideix?
 - 4. *més evident* (l. 3): sorda o sonora?
- b) Al text hi apareixen una sèrie de connectors textuais. Substitueix els casos següents per uns altres d'equivalents. [1 punt]
 - 1. *Ara bé* (línia 12)
 - 2. *De fet* (l. 19)
 - 3. *Però* (l. 21)
 - 4. *per tant* (l. 28)
- c) Digues el significat que adquireixen aquestes paraules al text o indica'n un sinònim. [1 punt]
 - 1. *laic* (línia 2)
 - 2. *àrea* (l. 5)
 - 3. *procedència* (l. 11)
 - 4. *assenyala* (l. 25)

3. Expressió i reflexió crítica

- a) Joan Francesc Mira ha reflexionat en els seus assajos sobre la realitat contemporània. Explica-ho. (Extensió: unes 150 paraules) [2 punts]
- b) Redacta un text en què valors fins a quin punt la televisió autonòmica valenciana compleix el criteri d'utilitzar un model lingüístic «correcte, segons la norma i adequat a cada situació». (Extensió: unes 150 paraules) [2 punts]